

[Rasmussen (Hvolbæk).]

gaa af med Sejren, naar vi ser, hvorledes den nuværende Landbrugskrise hænger det Landbrug, som under de foregaaende Højkonjunkturer er blevet bebyrdet med Prioriteter langt over Skorstenspiberne.

Hvad angaar Enkelthederne i Lovforslaget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg gaar nemlig ud fra, at med den Tilslutning, Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting, vil det være givet, at der her i det høje Landsting vil være et stort og stærkt Flertal for at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er blevet os tilsendt fra Folketinget. Jeg vil dog gerne udtale min Glæde over den Maade, hvorpaa Medlemmerne af Amtskommissionerne fremtidig skal vælges. Det er en selvsagt Sag, at efter at den gamle Amtsradsvalgmetode er afskaffet, vilde det være en alt for dyr Maade at arrangere Valg paa: at organisere Valgmandsvalg i Kommunerne, og det System, som nu er indført, sikrer os ogsaa, at det ene af de to Medlemmer, der vælges af Amtsrådet til Husmandskommissionen, altid vil være en Husmand.

De Anskuelser, som blev hævdet af Det konservative Partis Ordfører (Lehwald), kan vi selvfølgelig ikke sympatisere med. Thi selv om Husmandsstanden er ramt af den økonomiske Krise ligesom andre Landbrugere, er der dog den store Fordel for Husmanden, at han hjemme paa sit Husmandsbrug kan avle Føden, og det kan jo ogsaa hænde, at vi paa ny ude paa Landet lærer den gamle Kunst at fremstille Raastoffer til de Klæder, vi skal bruge. Det er ikke udelukket.

Vi fra vor Side maa paa det mest indtrængende anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, saa at det hurtigst muligt kan blive til Lov.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de 3 Ordførere, som har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, Ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Jeg beklager, at Ordføreren for Det konservative Folkeparti ikke kunde være med til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Der er fremkommet enkelte Udtalelser, som der maaske kunde være Anledning til at opholde sig ved, men jeg skal fatte mig meget kort, da disse Problemer ofte er drøftet ogsaa her i det høje Landsting.

Der fremkom en Udtalelse angaaende § 13 fra det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre (Rs. Nielsen), en Udtalelse,

som jeg er nødt til at gøre Indvending imod, da den ikke er rigtig. Jeg antager, det var en Fortalelse af det ærede Medlem, men netop fordi Udtalelsens Ordlyd kan misforstås i Befolkningen, er jeg nødt til at paavise dens Urigtighed. Det ærede Medlem sagde, at det glædede ham, at man herefter skulde gaa til Oprettelse af Gaardbrug, og saa føjede han til, at der i § 13 staar, at hvor Udstykningen omfatter et større Omraade, f. Eks. 100 ha, skal der oprettes mindst $\frac{1}{3}$ af de nye Brug som Gaardbrug. Det staar der ikke. Der staar:

„... Hvor Udstykningen omfatter et større Omraade, f. Eks. 100 ha eller mere, bør det — som Regel — tilstræbes at udstykke en Trediedel af Arealet i Gaarde af fornævnte Størrelse ...“

Det gør naturligvis en betydelig Forskel. Det er ikke, fordi jeg paa nogen Maade vil advare imod at oprette Gaardbrug, men fordi jeg føler mig overbevist om, at hvis man havde formet Bestemmelsen, som det ærede Medlem gav den, vilde det i mange Tilfælde i høj Grad betyde en Hemsko for Oprettelsen af Brug, idet man efter min Mening ikke kan vente, at der vil komme tilstrækkelig mange Ansøgere til, at der kan oprettes saa mange Gaardbrug, som det ærede Medlem nævnte.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Lehwald) var, synes jeg, i sin Tale somme Tider imod Forslagets Bestemmelser, i det hele imod Udstykningen, til andre Tider var han delvis for, delvis imod. Jeg er efterhaanden kommet i en ulykkelig Stilling, naar jeg skal diskutere med Det konservative Folkeparti om Udstykning, idet det stiller sig saadan med Partiet, at man Gang paa Gang møder Modsætningsforhold mellem de forskellige Repræsentanter for Partiet ligesom undertiden i Dag hos det ærede Medlem selv. I Landbokommissionen, hvor Partiets Formand, Hr. Christmas Møller, og de Herrer Fibiger og Korsgaard var Medlemmer, gik man ind for en Udstykning til et ikke saa ringe Millionbeløb. Men da Forslaget kom til Behandling i Folketinget, gik Partiets Ordfører fuldkommen imod og anbefalede, at man slet ingen Udstykning foretog. Og da nu det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti skulde behandle Sagen, havde jeg til at begynde med Indtryk af, at det ærede Medlem var imod sit Partis Repræsentanter i Landbokommissionen og var enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich i Folketinget, idet han argumenterede ud fra den Betragtning, at det ikke gaar an under de nuværende Forhold at foretage større Udstykninger. Men